

Over het gebed

Jan Proos

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Artikel over Calvijns motivatie voor gebed. Het ware geloof kan niet zonder het aanroepen van God. God is de eigenaar en milde schenker van alle goed en Hij nodigt ons uit om van Hem te vragen.
Bronvermelding	Proos, J.P. (2009) Over het gebed. In: Aan de slag met Calvijn, Bronteksten op school - deel 1 (pp. 64-65) Gouda: Lectoraat Onderwijs & Identiteit
Thema *	Inspiratiebronnen
Gebruik **	Hoofd/hart
Plaatsingsdatum	2009
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Bidden, 'Onze Vader'

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevend*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

Tekst 20 Over het gebed. Boek III, XX

Calvijn geeft in de *Institutie* veel aandacht aan het gebed. Hij legt het 'Onze Vader' helemaal uit. In de Heidelbergse Catechismus is dat ook nagevolgd, zodat in christelijke kerken veel aandacht is voor de inhoud van het gebed. In de onderstaande tekst geeft Calvijn de motivatie aan voor het gebed. Let er bij het lezen op dat hij eerst begint bij onze armoede, maar dat hij daarna omhoog stijgt tot Jezus Christus en hoe hij daar de grond voor ons gebed en de zekerheid van de verhooring vindt. Zodoende komt hij tot een kinderlijke gehoorzaamheid waarin het 'Abba Vader' mag klinken.

III.20.1 Geloof en gebed

Uit wat tot nu toe behandeld is, zien wij duidelijk dat de mens zo volkomen verstoken is van al het goede dat hem alle hulp tot het heil ontbreekt. Als hij dus middelen wil hebben om aan zijn gebrek tegemoet te komen, moet hij die buiten zichzelf zoeken en ergens anders zien te verkrijgen. Vervolgens is ons ook duidelijk geworden dat de Heere zich vrij en rijk in Zijn Christus openbaart, en dat Hij in Hem in plaats van onze ellende al het geluk, in plaats van ons tekort Zijn rijkdom aanbiedt, ja dat Hij in Hem de schatten van de hemel voor ons openlegt, zodat ons geloof zich geheel op Zijn beminde Zoon richt, onze verwachting geheel van Hem afhankelijk en onze hoop geheel aan Hem verbonden is en in Hem rust vindt. Dit is inderdaad een geheime en verborgen filosofie, die door syllogismen (conclusie/sluitrede) niet ontkracht kan worden, maar het is wel wat allen leren bij wie God de ogen geopend heeft, zodat zij in Zijn licht het licht zien. Wanneer wij dan door het geloof hebben leren zien dat alles wat wij nodig hebben en wat wijzelf niet hebben, in onze God en Heere Jezus Christus is, omdat de Vader namelijk gewild heeft dat in Hem heel de volheid van Zijn milddadigheid wonen zou, zodat wij allen daaruit kunnen putten als uit een zeer rijke bron, rest ons slechts om in Hem te zoeken en van Hem in onze gebeden te vragen wat er bij Hem, naar wij geleerd hebben, te vinden is. Als we weten dat God de eigenaar en milde schenker van alle goed is en dat Hij ons uitnodigt om het van Hem te vragen, maar niet naar Hem gaan en het niet van Hem vragen, zou dat ons overigens niet baten. Dat zou volkomen hetzelfde zijn alsof iemand wel gewezen wordt op een schat die in de grond verborgen en begraven ligt, maar daaraan geen aandacht schenkt. Om te laten zien dat het ware geloof het niet kan stellen zonder het aanroepen van God, heeft de apostel dan ook de volgende orde aangegeven: zoals het geloof uit het Evangelie geboren wordt, zo worden onze harten door het geloof ertoe gebracht Gods naam aan te roepen. Dit is wat hij ook even daarvoor al opgemerkt had, dat de Geest der aanneming die het getuigenis van het Evangelie in onze harten verzegelt, onze geest ertoe opwekt om vrijmoedig zijn begeerten aan God bekend te maken, onuitsprekelijke verzuchtingen te slaken en met vertrouwen te roepen: Abba, Vader.

Vragen:

1. Het gebed wordt omschreven als 'Gods naam aanroepen' en 'onze begeerten God bekendmaken'. Wat betekenen deze omschrijvingen voor je?
2. De Geest van God leert ons met vertrouwen roepen 'Abba, Vader'. Waar is dat vertrouwen volgens Calvijn op gebaseerd? Hoe komt dat in je eigen persoonlijk leven naar voren?
3. Wat betekent deze tekst van Calvijn voor je eigen gebeden, zowel persoonlijk als in je werk?
4. is het de taak van een leraar om de kinderen te leren bidden? Leg uit.